

مشکلات کارگران کارخانه ایران تایر

آژانس ایران خبر

دوشنبه شانزدهم دی ۱۳۸۷

گفتگو با يك فعال کارگری از کارخانه ایران تایر

”وضعیت حقوق در ایران افتضاح شده است به نظر من يك قسمت به تورم بر میگردد و يك قسمت به تحریم این داستان تحریمها کارگران و ملت ما را نابود کرده است. منم منم و هارت و پورتهایش مال دولت است هزینه و بهای بدبختی آن برای ملت و کارگر است. با توجه به این مسئله اگر دولت تصمیم دارد که طرحهای حقوق را برای سال آینده تصویب کند باید حداقل نیاز يك خانواده ۴ نفره برای زندگی را حساب بکنند و این میزان را برای حداقل و پایه حقوق کارگر لحاظ کنند .

ما شاهد بودیم که چنین سیاستی در سالهای پیش از طرف دولت برای کارگران صورت نگرفت .

الان اگر يك نفر بخواهد خانه ۴۰ متری اجاره کند باید ۸۰۰ تومان پول پیش بدهد و ۳۰۰ تومان به بالا هم کرایه خانه بدهد. هر جا که بحث میشود مردم میگویند گوجه کیلویی ۱۰۰۰ تومان شده است، احمدی نژاد میگوید در محله ما ۳۰۰ تومان است !! در محل شما به نظر من آن کاسب از هیبت شما میترسد ولی واقعیت جامعه این طور نیست !بقیه اجناس هم همین طور هستند. ولی متأسفانه کسی به حرف کارگر گوش نمیکند و آنچه به گوششان میرود حرفهای خودشان است. الان شب عید است دوباره اجناس گران میشود .

شب عید گران میشود، بعد از عید گران میشود ، با شروع مدارس گران میشود طی سال همواره قیمت اجناس بالا میکشد این کارگر و قشر ضعیف واقعا چطور باید زندگی کند؟!

ما در کارخانه ۱۲۵۰ نفر هستیم. ۶۰۰ کارگر رسمی داریم، نزدیک به ۳۰۰ کارگر روزمزد هستند، نزدیک ۳۰۰ نفر هم قراردادی هستند. کارگران روزمزد و قراردادی در کارخانه ما و همه کارخانه ها واقعا بدبخت هستند. طبق قانون ظالمانه ای که تصویب میکنند، هیچ پاداش و مزایایی به آنها تعلق نمیگیرد و اگر سر وقت به آنها داده شود فقط حقوق معمول دریافت میکنند .

این شرکتهای خصوصی پیمانکاری که زده اند حقوق کامل را میگیرند و از آن کم میکنند به کارگران روزمزد و قراردادی میدهند. از کار و زحمت کارگران پولها به جیب میزنند. يك نوع برده داری پیشرفته را به پیش گرفته اند. اسم این روند را گذاشته اند پیمانکاری در حالی که انسان و کارگر را به پیمان گرفته اند و نه کار را !!

این سیستمی است که خودشان برای خودشان درست کرده اند و متأسفانه قانونی است که از خودشان ساخته اند و دولت هم از آن پشتیبانی میکند .”